Publicatieblad
van de Europese Unie

NL
L-serie

2026/1993

4.9.2026

BESLUIT Nr. 1/2026 VAN HET GEMENGD COMITÉ DAT IS OPGERICHT BIJ DE OVEREENKOMST TUSSEN DE EUROPESE UNIE EN DE ZWITSERSE BONDSSTAAT INZAKE DE KOPPELING VAN HUN REGELINGEN VOOR DE HANDEL IN BROEIKASGASEMISSIERECHTEN

van 9 juni 2026

wat betreft de wijziging van bijlage I bij de overeenkomst [2026/1993]

HET GEMENGD COMITÉ,

Gezien de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat inzake de koppeling van hun regelingen voor de handel in broeikasgasemissierechten ([1]) ("de overeenkomst"), en met name artikel 13, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Met de vaststelling van Besluit nr. 2/2019 van het Gemengd Comité ([2]) werd voldaan aan de in de overeenkomst gestelde voorwaarden voor koppeling en kon de overeenkomst op 1 januari 2020 in werking treden.

(2) Overeenkomstig artikel 13, lid 2, van de overeenkomst kan het Gemengd Comité de bijlagen bij de overeenkomst wijzigen.

(3) Overeenkomstig artikel 10, lid 1, van de overeenkomst, doet de overeenkomst geen afbreuk aan het recht van elke partij om voor de overeenkomst relevante wetgeving te wijzigen of vast te stellen, noch aan het recht om strengere beschermingsmaatregelen te treffen.

(4) Bij Richtlijnen (EU) 2023/958 ([3]) en (EU) 2023/959 ([4]) van het Europees Parlement en de Raad is Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad ([5]) gewijzigd met als doel de bijdrage van het EU-emissiehandelssysteem (EU-ETS) af te stemmen op een nettoreductie van de broeikasgasemissies in de EU met ten minste 55 % tegen 2030 ten opzichte van 1990, zoals overeengekomen door de Europese Raad in december 2020.

(5) Tijdens zijn 7e vergadering op 4 december 2024 is het Gemengd Comité overeengekomen gevolg te geven aan de uit de herziening van Richtlijn 2003/87/EG voortvloeiende wijzigingen van bijlage I bij de overeenkomst middels één enkele actualisering van die bijlage.

(6) In het licht van belangrijke ontwikkelingen in beide regelingen voor de handel in emissierechten is het passend de uit de herziening van Richtlijn 2003/87/EG voortvloeiende wijzigingen in de regelgeving te weerspiegelen in de in bijlage I van de overeenkomst vastgelegde essentiële criteria door die bijlage te wijzigen, zodat de verenigbaarheid van de twee emissiehandelsregelingen behouden blijft, de marktintegriteit wordt gewaarborgd en verstoring van de mededinging wordt uitgesloten,

([1]) PB L 322 van 7.12.2017, blz. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2017/2240/oj.

([2]) Besluit nr. 2/2019 van het Gemengd Comité dat is opgericht bij de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat inzake de koppeling van hun regelingen voor de handel in broeikasgasemissierechten van 5 december 2019 tot wijziging van de bijlagen I en II bij de Overeenkomst tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat inzake de koppeling van hun regelingen voor de handel in broeikasgasemissierechten [2020/1359] (PB L 314 van 29.9.2020, blz. 68, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/1359/oj).

([3]) Richtlijn (EU) 2023/958 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG wat betreft de bijdrage van de luchtvaart aan de emissiereductiedoelstelling van de Unie voor de hele economie en de passende toepassing van een wereldwijde marktgebaseerde maatregel (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 115, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/958/oj).

([4]) Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en Besluit (EU) 2015/1814 betreffende de instelling en de werking van een marktstabiliteitsreserve voor de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten (PB L 130 van 16.5.2023, blz. 134, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/959/oj).

([5]) Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PB L 275 van 25.10.2003, blz. 32, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

De delen A en B van bijlage I bij de overeenkomst worden vervangen door de tekst in de bijlage bij dit besluit.

Artikel 2

Dit besluit treedt in werking op de datum van de vaststelling ervan.

Gedaan te Brussel, 9 juni 2026.

Voor het Gemengd Comité

Secretaris voor de Europese Unie	*De voorzitter*	*Secretaris voor Zwitserland*
Ruben VERMEEREN	Beatriz YORDI	Thomas MEIER

BIJLAGE

De delen A en B van bijlage I bij de overeenkomst worden vervangen door:

"A. **Essentiële criteria voor stationaire installaties**

	Essentiële criteria	In het EU-ETS	In het ETS van Zwitserland
1.	Verplicht karakter van de deelname aan het ETS	Deelname aan het ETS is verplicht voor de installaties die de hieronder genoemde activiteiten uitvoeren en de hieronder vermelde broeikasgassen uitstoten.	Deelname aan het ETS is verplicht voor de installaties die de hieronder genoemde activiteiten uitvoeren en de hieronder vermelde broeikasgassen uitstoten.
2.	Het ETS omvat ten minste de activiteiten die zijn vermeld in:	Richtlijn 2003/87/EG, bijlage I, zoals van kracht op 1 januari 2025.	CO_2-verordening, artikel 40, lid 1, en bijlage 6, zoals van kracht op 1 januari 2025.
3.	Het ETS omvat ten minste de broeikasgassen die zijn vermeld in:	Richtlijn 2003/87/EG, bijlage II, zoals van kracht op 1 januari 2025.	CO_2-verordening, artikel 1, lid 1, zoals van kracht op 1 januari 2025.
4.	Voor het ETS wordt een plafond vastgesteld dat ten minste even streng is als dat vastgesteld in:	Richtlijn 2003/87/EG, artikelen 9 en 9 bis, zoals van kracht op 1 januari 2025. De lineaire verminderingsfactor bedraagt 4,3 % per jaar van 2024 tot en met 2027 en 4,4 % vanaf 2028. Hij zal gelden voor alle sectoren, overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG, zoals van kracht op 1 januari 2025.	CO_2-wet, artikel 18, leden 1 en 2, CO_2-verordening, artikel 45, lid 1, en bijlage 8, punt 1, zoals van kracht op 1 januari 2025. De lineaire verminderingsfactor bedraagt 6,4 % in 2025 als aanpassing om hetzelfde niveau van vermindering van het plafond voor de periode 2021-2025 te bereiken als dat bepaald aan de hand van de lineaire verminderingsfactor van het EU-ETS. Vanaf 2026 bedraagt de lineaire verminderingsfactor 4,3 % per jaar en vanaf 2028 4,4 %. Hij zal gelden voor alle sectoren die onder het Zwitserse ETS vallen.
5.	Marktstabiliteits-mechanisme	In 2015 heeft de EU de marktstabiliteitsreserve (Besluit (EU) 2015/1814) ingevoerd, waarvan de werking werd versterkt door Richtlijn (EU) 2018/410 en Richtlijn (EU) 2023/959. In de EU-wetgeving is vastgesteld dat de Commissie vanaf 2017 uiterlijk op 15 mei van elk jaar het totale aantal emissierechten in omloop bekendmaakt. Aan de hand van dat cijfer wordt bepaald of een deel van de emissierechten die bestemd zijn om te worden geveild, in de reserve moet worden opgenomen dan wel uit de reserve moet worden vrijgegeven.	CO_2-wet, artikel 19, lid 6, CO_2-verordening, artikel 48, leden 1 bis en 5, en bijlage 8, punt 2, zoals van kracht op 1 januari 2025. De Zwitserse wetgeving voorziet in een vermindering van het veilingvolume die afhankelijk is van het totale aantal emissierechten in omloop. Bovendien worden de emissierechten die niet aan een veiling zijn toegewezen, aan het einde van de handelsperiode geannuleerd.

	Essentiële criteria	In het EU-ETS	In het ETS van Zwitserland
6.	Het markttoezicht-niveau van het ETS is ten minste even streng als de niveaus vastgesteld in:	Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (MiFID II) Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (MiFIR) Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (Verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (MAR) Richtlijn 2014/57/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende strafrechtelijke sancties voor marktmisbruik (richtlijn marktmisbruik) (CS-MAD) Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (AMLD), zoals van kracht op 1 januari 2025.	Federale wet betreffende de Zwitserse toezichthoudende autoriteit op het gebied van de financiële markten van 22 juni 2007 Federale wet betreffende de infrastructuren van de financiële markten en het marktgedrag bij de handel in effecten en derivaten van 19 juni 2015 Federale wet betreffende financiële instellingen van 15 juni 2018 Federale wet betreffende de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme van 10 oktober 1997, zoals van kracht op 1 januari 2025. De Zwitserse regelgeving inzake de financiële markt bevat geen definitie van de juridische status van emissierechten. Met name worden emissierechten niet aangemerkt als effecten in de wet betreffende de infrastructuren van de financiële markten en zijn zij dus niet verhandelbaar op gereglementeerde handelsplatformen. Omdat emissierechten niet als effecten kunnen worden aangemerkt, is de Zwitserse regelgeving betreffende effecten niet van toepassing op de handel in otc-emissierechten op secundaire markten. Derivatencontracten worden aangemerkt als effecten overeenkomstig de wet betreffende de infrastructuren van de financiële markten. Dit omvat ook derivaten die emissierechten als onderliggend instrument hebben. Otc-derivaten op emissierechten tussen niet-financiële en financiële wederpartijen vallen onder de bepalingen van de wet betreffende de infrastructuren van de financiële markten.
7.	Samenwerking inzake markttoezicht	De partijen stellen passende samenwerkingsregelingen inzake markttoezicht vast. Deze samenwerkingsregelingen hebben betrekking op de uitwisseling van informatie en de handhaving van verplichtingen die voortvloeien uit hun respectieve regelingen voor markttoezicht. De partijen stellen het Gemengd Comité in kennis van dergelijke regelingen.	
8.	De kwalitatieve beperkingen voor internationale kredieten zijn ten minste even streng als die vastgesteld in:	Het Unierecht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.	Het Zwitserse recht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.

	Essentiële criteria	In het EU-ETS	In het ETS van Zwitserland
9.	De kwantitatieve beperkingen voor internationale kredieten zijn ten minste even streng als die vastgesteld in:	Het Unierecht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.	Het Zwitserse recht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.
10.	Kosteloze toewijzing wordt berekend aan de hand van benchmarks en aanpassings-factoren. Emissierechten die niet kosteloos worden toegewezen, worden geveild of geannuleerd. Daartoe voldoet het ETS ten minste aan:	Richtlijn 2003/87/EG, artikelen 10, 10 bis, 10 ter en 10 quater Uitvoeringsverordening (EU) 2021/447 van de Commissie van 12 maart 2021 tot vaststelling van herziene benchmarkwaarden voor de kosteloze toewijzing van emissierechten voor de periode van 2021 tot en met 2025 overeenkomstig artikel 10 bis, lid 2, van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad, zoals van toepassing in de periode vanaf 1 januari 2021 tot en met december 2025 Richtlijn (EU) 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en Besluit (EU) 2015/1814 betreffende de instelling en de werking van een marktstabiliteitsreserve voor de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/873 van de Commissie van 30 januari 2024 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 wat betreft een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten Gedelegeerd Besluit (EU) 2019/708 van de Commissie van 15 februari 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de vaststelling van bedrijfstakken en deeltakken die worden geacht een koolstofweglekrisico te lopen voor de periode 2021-2030 elke transsectorale correctiefactor in het EU ETS in 2021-2025 of 2026-2030 Uitvoeringsverordening (EU) 2025/772 van de Commissie van 16 april 2025 tot wijziging en rectificatie van Uitvoeringsverordening (EU) 2019/1842 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de verdere regeling voor de aanpassingen van de kosteloze toewijzing van emissierechten als gevolg van veranderingen in het activiteitsniveau betreft, zoals van kracht op 1 januari 2025.	CO_2-wet, artikel 18, lid 3, en artikel 19 CO_2-verordening, artikel 45, leden 2 tot en met 6, artikelen 46, 46 bis, 46 ter en 48, en bijlage 9, zoals van kracht op 1 januari 2025. In de periode van 2021 tot en met 2025 overschrijden de kosteloze toewijzingen het niveau van de kosteloze toewijzingen aan installaties in het EU-ETS niet.

	Essentiële criteria	In het EU-ETS	In het ETS van Zwitserland
11.	Het ETS voorziet in sancties in dezelfde omstandigheden en van dezelfde orde van grootte als de sancties vastgesteld in:	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 16, zoals van kracht op 1 januari 2025.	CO_2-wet, artikel 21 CO_2-verordening, artikel 56, zoals van kracht op 1 januari 2025.
12.	De monitoring en rapportage in het ETS zijn ten minste even streng als die bepaald in:	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 14 en bijlage IV Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie, zoals van kracht op 1 januari 2025.	CO_2-wet, artikel 20 CO_2-verordening, artikelen 50 tot en met 53, bijlage 16, punt 1, en bijlage 17, punt 1, zoals van kracht op 1 januari 2025.
13.	De verificatie en accreditatie in het ETS zijn ten minste even streng als die bepaald in:	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 15 en bijlage V Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de verificatie van gegevens en de accreditatie van verificateurs krachtens Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad, zoals van kracht op 1 januari 2025.	CO_2-verordening, artikelen 51 tot en met 54, zoals van kracht op 1 januari 2025.

B. **Essentiële criteria voor de luchtvaart**

	Essentiële criteria	Voor de EU	Voor Zwitserland
1.	Verplicht karakter van de deelname aan het ETS	Deelname aan het ETS is verplicht voor luchtvaartactiviteiten volgens de onderstaande criteria.	Deelname aan het ETS is verplicht voor luchtvaartactiviteiten volgens de onderstaande criteria.
2.	Toepassings-gebied voor luchtvaart-activiteiten en broeikasgassen en toewijzing van vluchten en de desbetreffende emissies volgens het beginsel van de vertrekkende vlucht zoals bedoeld in:	Richtlijn 2003/87/EG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2023/959 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een systeem voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Unie en Besluit (EU) 2015/1814 betreffende de instelling en de werking van een marktstabiliteitsreserve voor de EU-regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten	1. Toepassingsgebied Vluchten die aankomen op of vertrekken vanaf een luchtvaartterrein dat gelegen is op het grondgebied van Zwitserland, behalve vluchten die vertrekken vanaf een luchtvaartterrein dat gelegen is op het grondgebied van de EER. Tijdelijke afwijkingen wat het toepassingsgebied van het ETS betreft, zoals afwijkingen in de zin van artikel 28 bis van Richtlijn 2003/87/EG, kunnen van toepassing zijn op het ETS van Zwitserland in overeenstemming met de afwijkingen in het EU-ETS. Voor luchtvaartactiviteiten worden alleen de CO_2-emissies in aanmerking genomen.

	Essentiële criteria	Voor de EU	Voor Zwitserland
		Gedelegeerd Besluit (EU) 2020/1071 van de Commissie van 18 mei 2020 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het uitsluiten van inkomende vluchten vanuit Zwitserland van het EU-emissiehandelssysteem Gedelegeerde Verordening (EU) 2021/1416 van de Commissie van 17 juni 2021 tot wijziging van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft het uitsluiten van inkomende vluchten vanuit het Verenigd Koninkrijk van het emissiehandelssysteem van de Unie Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1122 van de Commissie van 12 maart 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de werking van het EU-register, zoals van kracht op 1 januari 2025. Vanaf 1 januari 2020 worden vluchten vanaf een luchtvaartterrein dat gelegen is op het grondgebied van de Europese Economische Ruimte (EER) naar luchtvaartterreinen die gelegen zijn op het grondgebied van Zwitserland, bestreken door het EU-ETS. Vluchten vanaf luchtvaartterreinen die gelegen zijn op het grondgebied van Zwitserland en het Verenigd Koninkrijk naar luchtvaartterreinen die gelegen zijn op het grondgebied van de EER worden op grond van artikel 25 bis van Richtlijn 2003/87/EG van het EU-ETS uitgesloten.	2. Beperkingen van het toepassingsgebied Tot het in punt 1 bedoelde algemene toepassingsgebied behoren geen: 1. vluchten die uitsluitend worden uitgevoerd voor het vervoer tijdens een officiële dienstreis van regerende vorsten en hun directe familie, staatshoofden, regeringsleiders en ministers van de regering, wanneer dat wordt bevestigd door een overeenkomstige statusindicator in het vluchtplan; 2. militaire, douane- en politievluchten; 3. vluchten in verband met opsporing en redding, vluchten in het kader van brandbestrijding, humanitaire vluchten en medische noodvluchten; 4. vluchten die uitsluitend worden uitgevoerd volgens zichtvliegvoorschriften zoals bedoeld in bijlage 2 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart van 7 december 1944; 5. vluchten die eindigen op het luchtvaartterrein vanwaar het luchtvaartuig is opgestegen en tijdens welke er geen geplande tussenlanding is gemaakt; 6. lesvluchten die uitsluitend worden uitgevoerd met als doel het behalen of behouden van een vliegbrevet, of van een bevoegdverklaring in het geval van cockpitpersoneel, wanneer dat wordt bevestigd door een overeenkomstige opmerking in het vluchtplan, met uitzondering van vluchten die dienen voor het vervoer van passagiers en/of lading en van veerdienst- en positioneringsvluchten; 7. vluchten die uitsluitend worden uitgevoerd met als doel wetenschappelijk onderzoek; 8. vluchten die uitsluitend worden uitgevoerd met als doel het controleren, testen of certificeren van luchtvaartuigen of van boord- of grondapparatuur; 9. vluchten die worden uitgevoerd door luchtvaartuigen met een gecertificeerde maximumstartmassa van minder dan 5 700 kg; 10. vluchten van commerciële vliegtuigexploitanten met een totale emissie van minder dan 10 000 ton per jaar op onder het ETS van Zwitserland vallende vluchten of per periode, gedurende drie opeenvolgende perioden van vier maanden, minder dan 243 vluchten binnen het toepassingsgebied van het ETS van Zwitserland, indien de exploitanten niet onder het EU-ETS vallen; 11. vluchten van niet-commerciële vliegtuigexploitanten die onder het ETS van Zwitserland vallen, met een totale emissie van minder dan 1 000 ton per jaar overeenkomstig de desbetreffende afwijking toegepast in het EU-ETS, indien de exploitanten niet onder het EU-ETS vallen.

	Essentiële criteria	Voor de EU	Voor Zwitserland
			Deze beperkingen van het toepassingsgebied zijn vastgelegd in: CO_2-wet, artikel 16 bis CO_2-verordening, artikel 46 quinquies, artikel 55, lid 2, en bijlage 13, zoals van kracht op 1 januari 2025.
3.	Uitwisseling van relevante gegevens over de toepassing van de beperkingen van het toepassingsgebied voor luchtvaart-activiteiten	De twee partijen zullen samenwerken bij de toepassing van de beperkingen van het toepassingsgebied in het ETS van Zwitserland en het EU-ETS voor commerciële en niet-commerciële exploitanten overeenkomstig deze bijlage. Beide partijen zorgen met name voor de tijdige overdracht van alle relevante gegevens voor de correcte identificatie van de vluchten en vliegtuigexploitanten die onder het ETS van Zwitserland en het EU-ETS vallen.	
4.	Plafond (totale hoeveelheid aan vliegtuig-exploitanten toe te wijzen emissierechten)	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 3 quater, zoals van kracht op 1 januari 2025. Artikel 3 quater, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG, zoals van kracht op 1 januari 2024, voorziet in een totale hoeveelheid emissierechten die aan vliegtuigexploitanten worden toegewezen op basis van de totale toewijzing van emissierechten aan vliegtuigexploitanten die in 2023 luchtvaartactiviteiten in overeenstemming met bijlage I bij Richtlijn 2003/87/EG uitvoerden, verminderd met de lineaire verminderingsfactor zoals bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG en van toepassing vanaf 1 januari 2025. Artikel 3 quater, lid 7, van Richtlijn 2003/87/EG, zoals van kracht op 1 januari 2024, bepaalt dat voor vluchten van en naar een luchtvaartterrein in de EER, en naar Zwitserland of het Verenigd Koninkrijk, die in 2023 evenwel niet onder het EU-ETS vielen, de totale hoeveelheid emissierechten moet worden verhoogd met het toewijzingsniveau dat bereikt zou zijn indien die vluchten in 2023 in het ETS zouden zijn opgenomen. De lineaire verminderingsfactor, zoals bedoeld in artikel 9 van Richtlijn 2003/87/EG en geldend vanaf 1 januari 2024, is van toepassing.	Het plafond moet even stringent zijn als dat in het EU-ETS, vooral wat het reductiepercentage tussen jaren en handelsperioden betreft. De emissierechten binnen het plafond worden geveild of kosteloos toegewezen. Die toewijzing kan krachtens de artikelen 6 en 7 van deze overeenkomst worden herzien. Vanaf 2024 wordt de totale hoeveelheid emissierechten voor vluchten vanaf een luchtvaartterrein in Zwitserland naar een luchtvaartterrein in een ultraperifeer gebied van de EU verhoogd met het toewijzingsniveau dat bereikt zou zijn indien die vluchten in 2023 in het ETS zouden zijn opgenomen. De lineaire verminderingsfactor zoals gespecificeerd in bijlage 15 bij de CO_2-verordening is van toepassing. Dit is vastgelegd in: CO_2-wet, artikel 18 CO_2-verordening, artikel 46 sexies en bijlage 15, zoals van kracht op 1 januari 2025.
5.	Toewijzing van emissierechten voor de luchtvaart door middel van veiling	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 3 quinquies, leden 1 en 1 bis, en artikel 28 bis, lid 2, zoals van kracht op 1 januari 2025.	De te veilen Zwitserse emissierechten moeten door de Zwitserse bevoegde autoriteit worden geveild. Zwitserland heeft recht op de opbrengsten van de veiling van Zwitserse emissierechten. Dit is vastgelegd in: CO_2-wet, artikel 19 bis, leden 2 en 4, CO_2-verordening, artikel 48 en bijlage 15, zoals van kracht op 1 januari 2025.

	Essentiële criteria	Voor de EU	Voor Zwitserland
			Gewijzigde benchmarks (zie criterium 7) worden in 2024 en 2025 gebruikt met hetzelfde effect als het verhoogde veilingpercentage in het EU-ETS. Die benchmarks zijn vastgelegd in: - CO_2-verordening, artikel 46 septies, lid 1, en bijlage 15, zoals van kracht op 1 januari 2025.
6.	Bijzondere reserve voor bepaalde vliegtuig-exploitanten	De bijzondere reserves zijn niet langer operationeel.	
7.	Benchmark voor de kosteloze toewijzing van emissierechten aan vliegtuig-exploitanten	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 3 quinquies, lid 1 bis, zoals van kracht op 1 januari 2025.	De benchmark mag niet hoger zijn dan die in het EU-ETS. De jaarlijkse benchmark bedraagt 0,000642186914222035 rechten per tonkilometer voor de jaren 2020 tot en met 2023 0,000481640185666526 rechten per tonkilometer voor het jaar 2024 0,000321093457111017 rechten per tonkilometer voor het jaar 2025 Die benchmarks zijn vastgelegd in: - CO_2-verordening, artikel 46 septies, lid 1, en bijlage 15, zoals van kracht op 1 januari 2025.
8.	Kosteloze toewijzing van emissierechten voor vliegtuig-exploitanten	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 3 quinquies, lid 1 bis, zoals van kracht op 1 januari 2025.	Het kosteloos aan vliegtuigexploitanten toegewezen aantal emissierechten wordt berekend door hun gerapporteerde tonkilometergegevens voor het referentiejaar met de toepasselijke benchmark te vermenigvuldigen. Deze kosteloze toewijzing is vastgelegd in: CO_2-wet, artikel 19 bis, leden 3 en 4, CO_2-verordening, artikel 46 septies, artikel 46 octies, en bijlage 15, zoals van kracht op 1 januari 2025.
9.	De kwalitatieve beperkingen voor internationale kredieten zijn ten minste even streng als die vastgesteld in:	Het Unierecht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.	Het Zwitserse recht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.
10.	Kwantitatieve beperkingen voor het gebruik van internationale kredieten	Het Unierecht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.	Het Zwitserse recht voorziet niet in rechten op het gebruik van internationale kredieten vanaf 2021.

	Essentiële criteria	Voor de EU	Voor Zwitserland
11.	Inzameling van tonkilometer-gegevens voor het referentiejaar	Vanaf 2024 zijn de tonkilometergegevens niet van toepassing.	Overeenkomstig de verordening inzake de inzameling van tonkilometergegevens en het opstellen van monitoringplannen met betrekking tot de door luchtvaartuigen afgelegde afstanden, zoals die van kracht is op de datum van inwerkingtreding van de overeenkomst, is 2018 het referentiejaar voor de inzameling van gegevens over Zwitserse luchtvaartactiviteiten. Dit is vastgelegd in: CO_2-wet, artikel 19 bis, leden 3 en 4, CO_2-verordening, artikel 46 septies, artikel 46 octies, en bijlage 15, zoals van kracht op 1 januari 2025.
12.	Monitoring en rapportage	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 14 en bijlage IV Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2066 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de monitoring en rapportage van de emissies van broeikasgassen overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 601/2012 van de Commissie Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/1603 van de Commissie van 18 juli 2019 tot aanvulling van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de door de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie aangenomen maatregelen voor de monitoring, rapportage en verificatie van luchtvaartemissies ter uitvoering van een wereldwijde marktgebaseerde maatregel, zoals van kracht op 1 januari 2025. De bewaking en rapportage van niet-CO_2-effecten van de luchtvaart als bedoeld in artikel 14, lid 5, van Richtlijn 2003/87/EG is van toepassing vanaf 2025.	De bepalingen inzake monitoring en rapportage moeten even strikt zijn als in het EU-ETS. Dit is vastgelegd in: CO_2-wet, artikel 20 CO_2-verordening, artikelen 50 tot en met 52, en bijlagen 14, 16 en 17, zoals van kracht op 1 januari 2025.
13.	Verificatie en accreditatie	Richtlijn 2003/87/EG, artikel 15 en bijlage V Uitvoeringsverordening (EU) 2018/2067 van de Commissie van 19 december 2018 inzake de verificatie van gegevens en de accreditatie van verificateurs krachtens Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad, zoals van kracht op 1 januari 2025.	De bepalingen inzake verificatie en accreditatie moeten even strikt zijn als in het EU-ETS. Dit is vastgelegd in: CO2-verordening, artikel 52, leden 4 en 5, en bijlage 18, zoals van kracht op 1 januari 2025.

	Essentiële criteria	Voor de EU	Voor Zwitserland
14.	Beheer	De criteria van artikel 18 bis van Richtlijn 2003/87/EG zijn van toepassing. Daartoe en op grond van artikel 25 bis van Richtlijn 2003/87/EG zal Zwitserland als een administrerende lidstaat worden beschouwd wat de toewijzing van het beheer van vliegtuigexploitanten aan Zwitserland en de EU-lidstaten (EER-landen) betreft. Op grond van artikel 25 bis van Richtlijn 2003/87/EG zullen de bevoegde autoriteiten van de EU/EER-lidstaten worden belast met alle taken die hun in verband met het beheer van vliegtuigexploitanten zijn toegewezen, met inbegrip van de taken in verband met het ETS van Zwitserland (bv. ontvangst van geverifieerde emissieverslagen over zowel Zwitserse als EU-luchtvaartactiviteiten, beheer van vliegtuigexploitanten en rekeningen, naleving en handhaving). De Europese Commissie sluit met de Zwitserse bevoegde autoriteiten een bilaterale overeenkomst over de overdracht van de relevante documentatie en informatie. De Europese Commissie draagt met name zorg voor de overdracht van het aantal kosteloze toewijzingen van EU-emissierechten aan door Zwitserland beheerde vliegtuigexploitanten. In geval van een bilaterale overeenkomst over het beheer van vluchten met betrekking tot de EuroAirport Bazel-Mulhouse-Freiburg waarvoor geen wijziging van Richtlijn 2003/87/EG vereist is, zal de Europese Commissie de uitvoering van een dergelijke overeenkomst zo nodig vergemakkelijken, mits dat niet tot een dubbeltelling leidt.	Zwitserland is verantwoordelijk voor het beheer van vliegtuigexploitanten: met een geldige, door Zwitserland afgegeven exploitatievergunning, of met de grootste geraamde toegewezen luchtvaartemissies in Zwitserland in het kader van het gekoppelde ETS. De Zwitserse bevoegde autoriteiten worden belast met alle taken die aan Zwitserland in verband met het beheer van vliegtuigexploitanten zijn toegewezen, met inbegrip van de taken in verband met het EU-ETS (bv. ontvangst van geverifieerde emissieverslagen over zowel Zwitserse als EU-luchtvaartactiviteiten, beheer van vliegtuigexploitanten en rekeningen, naleving en handhaving). De Zwitserse bevoegde autoriteiten sluiten met de Europese Commissie een bilaterale overeenkomst over de overdracht van de relevante documentatie en informatie. De Zwitserse bevoegde autoriteiten dragen met name het aantal kosteloze toewijzingen van Zwitserse emissierechten over aan door de lidstaten van de EU (of de EER) beheerde vliegtuigexploitanten. Dit is vastgelegd in: CO_2-wet, artikel 39, lid 1 bis, CO_2-verordening, artikel 46 quinquies en bijlage 14, zoals van kracht op 1 januari 2025.

	Essentiële criteria	Voor de EU	Voor Zwitserland
15.	Inlevering	Bij de beoordeling van de naleving door vliegtuigexploitanten op basis van de hoeveelheid ingeleverde emissierechten houden de bevoegde autoriteiten van de EU/EER-lidstaten in de eerste plaats rekening met emissies die onder het ETS van Zwitserland vallen, en maken zij gebruik van de resterende hoeveelheid ingeleverde emissierechten om rekening te houden met emissies die onder het EU-ETS vallen.	Bij de beoordeling van de naleving door vliegtuigexploitanten op basis van de hoeveelheid ingeleverde emissierechten houden de bevoegde Zwitserse autoriteiten in de eerste plaats rekening met emissies die onder het EU-ETS vallen, en maken zij gebruik van de resterende hoeveelheid ingeleverde emissierechten om rekening te houden met emissies die onder het ETS van Zwitserland vallen. Dit is vastgelegd in: CO_2-verordening, artikel 55, lid 2 bis, zoals van kracht op 1 januari 2025.
16.	Rechts-handhaving	De partijen zullen de bepalingen van hun respectieve ETS met betrekking tot vliegtuigexploitanten die hun verplichtingen in het kader van de respectieve ETS niet nakomen, handhaven – ongeacht of de exploitant door een bevoegde autoriteit van de EU (EER) of door een Zwitserse bevoegde autoriteit wordt beheerd – indien de handhaving door de autoriteit die de exploitant beheert, extra maatregelen vergt.	
17.	Administratieve toewijzing van vliegtuig-exploitanten	Op grond van artikel 25 bis van Richtlijn 2003/87/EG zal op de door de Europese Commissie overeenkomstig artikel 18 bis, lid 3, van Richtlijn 2003/87/EG gepubliceerde lijst van vliegtuigexploitanten de administrerende staat, met inbegrip van Zwitserland, voor elke vliegtuigexploitant worden aangegeven. Vliegtuigexploitanten die voor het eerst na de inwerkingtreding van deze overeenkomst aan Zwitserland worden toegewezen, zullen na 30 september van het jaar van toewijzing en zodra de voorlopige registerkoppeling is gerealiseerd, door Zwitserland worden beheerd. De twee partijen zullen bij de uitwisseling van relevante documentatie en informatie samenwerken. De toewijzing van een vliegtuigexploitant zal niet van invloed zijn op het toepassingsgebied van het respectieve ETS voor die vliegtuigexploitant (d.w.z. een exploitant die onder het EU-ETS valt en door de bevoegde Zwitserse autoriteit wordt beheerd, zal onder het EU-ETS dezelfde verplichtingen hebben als onder het ETS van Zwitserland en omgekeerd).	
18.	Uitvoeringsregels	Alle andere regels die nodig zijn voor de organisatie van de werkzaamheden en de samenwerking binnen het ene contactpunt voor luchtvaartrekeninghouders, moeten door het Gemengd Comité na de ondertekening van deze overeenkomst krachtens de artikelen 12, 13 en 22 van deze overeenkomst worden opgesteld en goedgekeurd. Die regels treden in werking op de datum waarop deze overeenkomst in werking treedt.	
19.	Bijstand van Eurocontrol	Voor het luchtvaartgedeelte van deze overeenkomst neemt de Europese Commissie Zwitserland op in het mandaat dat aan Eurocontrol met betrekking tot het EU-ETS is gegeven.”	